

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Petri Petiti Philosophi & Doctoris Medici, Miscellaneorum Observationum Libri quatuor

Petit, Pierre

Trajecti ad Rhenum, 1682

Cap. XXVI. Sententia Pindari quaedam, & altera Simonidis, ab Horatio
expressa.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13245

Sententia Pindari, quadam, & altera Simonidis, ab Horatio expressa.

Quod Horatius Od. I. Carminum alium alio delectari studio inductione ostendit, se autem Lyricæ Poëseos amore flagrare, nec posse abstrahi, hanc illi mentem a Pindaro injectam, ipsius Pindari verbis, quæ Sextus Empiricus citat in primo Pyrrhon. Hypotheseon ad 2. modum ἐποχῆς, probare visum est, quando hoc ab aliis observatum non memini;

Ἀελλοπόδων μὲν τιν' εὐφραίνουσιν ἵππων τιμαὶ καὶ σέ-
φανοι,

Τὰς δ' ἐν πολυχρύσοις θαλάμοις βιωαί.

Τέρεται δὲ καὶ τις ἐπ' οἶδμα ἄλιον ναὶ θοᾶ σῶν δια-
σείβων.

Hæc tantum ex Pindaro, Empiricus quæ fufius persecutum Lyricorum hunc principem haud dubito. Horatius autem sumpto hinc argumento, quod Pindarus dixit quosdam gaudere velocium equorum honoribus & coronis, hoc modo expressit :

*Sunt quos curriculo pulverem Olympicum
Collegisse juvat, metaque fervidis
Evitata rotis, palmaque nobilis,
Terrarum dominos evehit ad Deos.*

cetera quæ ibi persequitur Horatius, pariter a Pindaro expressa pateret, si carmen totum exstaret. Idem Horatius lib. 3. hanc sententiam e Græcis mutuatus videtur :

*Est & fideli tuta silentio
Merces.*

nempe ex Simonide, cujus verba plane eandem sententiam

com-

complexa *Aristides* in 2. *Platonica*, hunc in modum citat:
 Καὶ Φανῆ τι καὶ δειλίας· εἰ δὲ ἔβλει, σιωπῆς ἀκίνδυνον γέρας.
 ὡς τις τῶν Κείων ἔφη ποιητής. Quippe istud *tuta Silentio*
merces: plane illis gemellum esse; σιωπῆς ἀκίνδυνον γέρας,
 nemo non videt.

CAPUT XXVII.

Locus Aristotelis de Thermis naturalibus illustratur.

NUsquam magis *Physicus* est *Aristoteles* quam
 in volumine *quaestionum naturalium*. Et cer-
 te id postulat ratio operis. omnium igitur,
 quæ ibi proponuntur, causas naturales, quo-
 ad ejus fieri potest, reddere conatur. At e-
 nimvero eorum quæ vulgi opinione & superstitione con-
 stant, vanum est causas e naturæ adytis velle afferre.
 Quamobrem frustra hunc esse operæ cogor fateri; cum
 in *problemate* ultimo sect. 24. cur calidæ aquæ naturales
 variis locis erumpentes, *sacra* antiquis existimarentur,
 explicare conatur. Διὰ τί (inquit) τὰ θερμὰ ἁστρά,
 ἱερά; ἢ ὅτι ἀπὸ τῶν ἱερωτάτων γίνονται, θεῖα καὶ κεραύνα.
 Nempe hanc causam reddit, cur thermæ naturales *sacra*
 habeantur, quod a sulphure & fulmine calorem suum
 mutuuntur, quæ res omnium maxime *sacra* existimen-
 tur. Sed hoc explicare, est obscurum per obscurius, vel
 certe per æque ignotum: nam par difficultas; cur *sacrum*
 sulphur, cur fulmen? Neque video, cur sulphur magis
sacrum quam auripigmentum, quam bitumen, & alia
 fossilia, videri debeat. neque fulmen porro, si ejus na-
 turam spectamus, magis inter *sacra* habendum, quam
 aliæ